

Rozhovor s ředitelem JE Temelín

Technické obory mají budoucnost

Jan Kruml vystudoval elektrotechnickou fakultu na Vysoké škole strojní a elektrotechnické, obor Jaderné elektrárny. Ihned po jejím absolvování, 1. září 1987, nastoupil do Jaderné elektrárny Temelín, kde se přesně na den, třicet let po svém nástupu, stal jejím ředitelem.

Vzpomenete si ještě po tolika letech na své studium?

Samozřejmě, je to období, na které vzpomínám velmi rád. Dodnes jsem se svými spolužáky v kontaktu, scházíme se a vzpomínáme na naše studijní léta.

Je něco, co vám z doby studií obzvlášť utkvělo v paměti?

Rád si vybavuji některé pedagogy, obzvlášť profesora Klátíla, ke kterému jsem chodil na přednášky z matematiky a u něj jsem i všechny zkoušky z matematiky skládal. Vážil jsem si nejen jeho pedagogických schopností a vědomostí, ale také jeho lidského a férového přístupu. Rád bych také vzpomněl profesora Iblera, šéfa katedry energetiky. Díky jeho zásluze jsme byli během studia intenzivně propojeni s praxí. Absolvoval jsem tak výcvik na trenažéru v rozvodně v Přešticích, byl jsem na trenažéru klasické elektrárny v Tušimicích, zúčastnil jsem se stáže v Jaderné elektrárně Dukovany, právě ve chvíli, když se spouštěly první dva bloky.

Po ukončení studia jste nastoupil rovnou do Jaderné elektrárny Temelín?

Ano, respektive jsem nastoupil do společnosti ČEZ. Po absolvování psychotestů a výběrového řízení jsem

nastoupil do Jaderné elektrárny Temelín na funkci operátora sekundárního okruhu, což byl a stále je velmi prestižní post. Po vojně jsem absolvoval výcvik na Slovensku v Trnavě, posléze jsem pracoval jako operátor sekundárního a primárního okruhu v Jaderné elektrárně Dukovany a pak jsem se vrátil zpět do Temelína, kde jsem se jako vedoucí reaktorového bloku podílel na jeho spuštění. Poslední léta jsem pak v elektrárně působil na manažerských pozicích.

Když jste před třiceti lety do Temelína nastupoval, napadlo vás, že ho jednou budete řídit?

Pochopitelně, že vůbec ne. Viděl jsem se spíše někde v provozní části. Nakonec jsem prošel celou řadou útvarů a díky tomu jsem elektrárnu velmi dobře poznal. A to jsou neocenitelné zkušenosti, ze kterých mohu nyní ve své funkci čerpat.

Jaké máte jako ředitel s Temelínem plány?

Nepřišel jsem do funkce, abych dělal revoluci. Temelín je ve výborné kondici, je to bezpečně a dobře provozovaná jaderná elektrárna, která je ekonomicky konkurenceschopná v rámci Evropy. Takže mojí ambicí je plynule navázat na své předchůdce.

Co vás, potažmo Temelín, v nejbližší době čeká?

Mým důležitým úkolem nyní je, abychom obhájili licenci pro první blok v roce 2020 a o dva roky později pro druhý. A pak samozřejmě dohlížet na bezpečné, stabilní provozování a soustředit se na její dlouhodobou životnost, aby mohla ve stejně dobrém stavu jako nyní pracovat ještě minimálně dalších čtyřicet let.

Stále se ještě počítá s dostavbou třetího a čtvrtého bloku?

Ano, Státní energetická koncepce s dostavbou počítá. Osobně bych byl velmi rád, kdyby se podařilo další dva bloky dostavět. Prioritu mají kvůli věku Dukovany, ale doufáme, že v horizontu dvaceti let se dočkáme výstavby minimálně jednoho bloku i v Temelíně.

Stavba Temelína byla terčem v oku celé řadě ekologických organizací. A po událostech v Černobylu se i široká veřejnost jaderné energetiky značně obávala.

V první řadě musím uvést na pravou míru srovnání s Černobylem. To, co se stalo tam, je z fyzikálního hlediska u nás zcela vyloučené. Ale máte pravdu, zpočátku jsme museli čelit mnoha obavám ze strany veřejnosti. Lidé nevěděli, co mohou čekat, neměli zkušenosti. Nyní, po sedmnácti letech provozu elektrárny, si troufám tvrdit, že u většiny se obavy rozplynuly. Žijeme ve vzájemné a dobré symbióze. Klademe důraz na bezpečnost, snažíme se s lidmi aktivně spolupracovat, poskytovat jim dostatek informací. Výborně fungují programy na spolupráci s regionem. A na celostátní úrovni nám dávají průzkumy za pravdu, že lidé vnímají jadernou energetiku jako bezpečný a spolehlivý zdroj elektrické energie.

Kolik elektrické energie Jaderná elektrárna Temelín ročně vyprodukuje?

Nelze to říci úplně přesně, neboť každý rok se od sebe liší, ale řekněme, že je to zhruba 15 terawatthodin, což je asi 20 procent spotřeby celé České republiky.

Na začátku rozhovoru jste vzpomínal na svá studia. Sledujte nyní dění na univerzitě?

Samozřejmě. Již z toho důvodu, že máme velký zájem o spolupráci s univerzitami, především s jejich technickými fakultami. A velmi rád slyším, že právě technické fakulty Západočeské univerzity si velmi dobře stojí v konkurenci s ostatními technickými fakultami v republice. Jen za letošní rok jsme nabrali přes 100 nových pracovníků, z čehož padesát procent byli vysokoškoláci a čtvrtina z nich byli absolventi Západočeské univerzity. Vaši studenti jsou aktivní, informovaní, mají výborné znalosti.

„Máme velký zájem o spolupráci s univerzitami, především s jejich technickými fakultami. A velmi rád slyším, že právě technické fakulty Západočeské univerzity si velmi dobře stojí v konkurenci s ostatními technickými fakultami v republice.“

Je něco, co byste na závěr vzkázal stávajícím studentům vaší alma mater?

Svoji budoucnost máte ve svých rukou! A obzvlášť bych rád pogrataloval těm, kteří se rozhodli pro studium technických oborů, protože ty mají v energetice obrovskou budoucnost.

